

Μια φορά κι έναν καιρό...

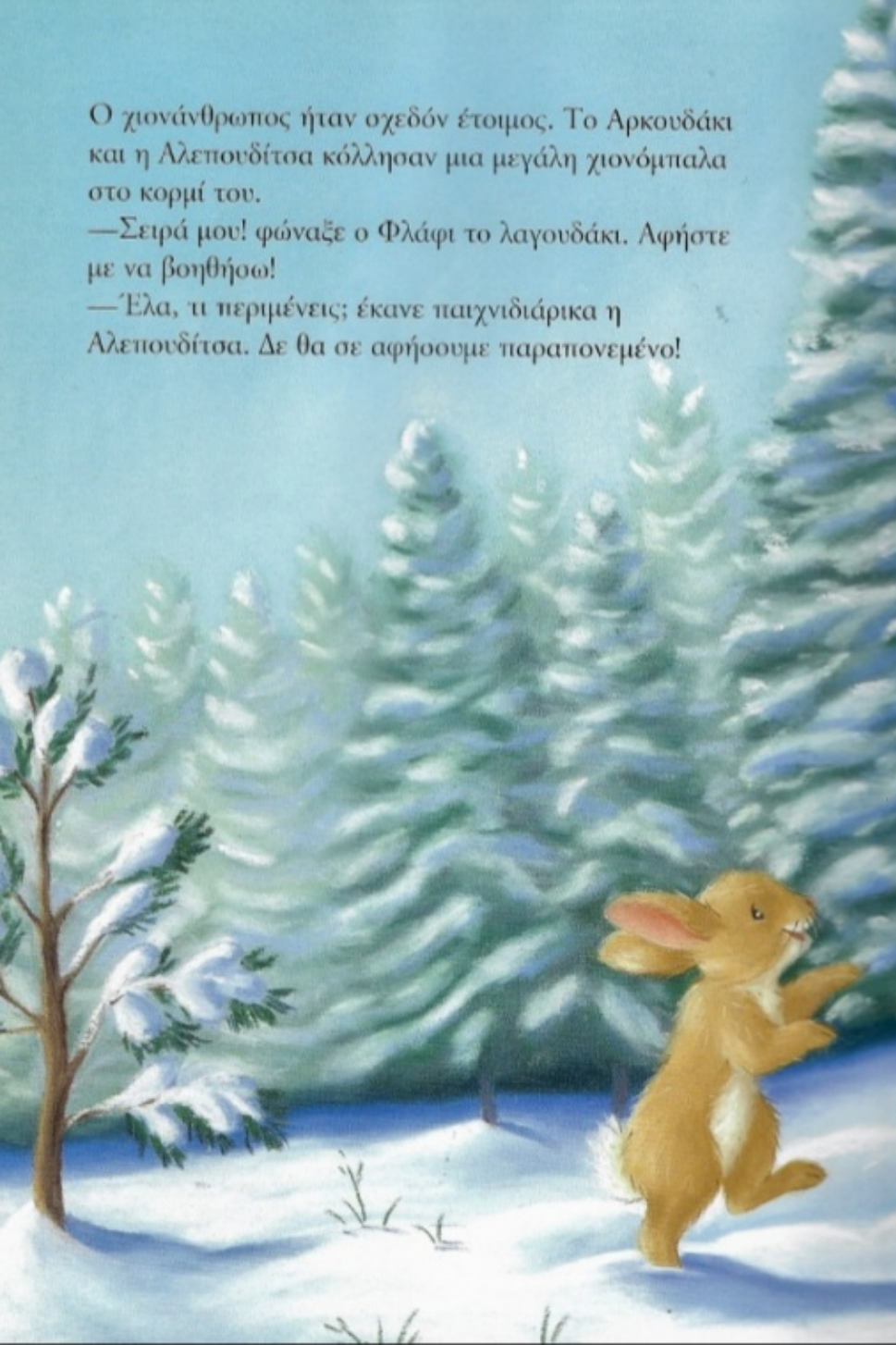
Ο χαμογελαστός χιονάνθρωπος

Ο χιονάνθρωπος ήταν σχεδόν έτοιμος. Το Αρκουδάκι και η Αλεπουδίτσα κόλλησαν μια μεγάλη χιονόμπαλα στο κορμί του.

—Σειρά μου! φώναξε ο Φλάφι το λαγουδάκι. Αφήστε με να βοηθήσω!

—Έλα, τι περιμένεις; έκανε παιχνιδιάρικα η Αλεπουδίτσα. Δε θα σε αφήσουμε παραπονεμένο!

Το Αρκουδάκι σήκωσε ψηλά το Φλάφι και του είπε, «Ορίστε. Κάνε ό,τι θέλεις!»

Εκείνος έφτιαξε στο χιονάνθρωπο ένα μεγάλο χαμόγελο.

—Τέλειο, ε! είπε ο Φλάφι. Κοιτάξτε τον, είναι πραγματικά χαρούμενος! Γεια σου, χιονάνθρωπε!

—Πάμε, Φλάφι. Φεύγουμε! του φώναζαν το Αρκουδάκι και η Αλεπουδίτσα και κυλίστηκαν στα χιόνια γλιστρώντας από το λόφο.

—Και με το χιονάνθρωπο, τι θα γίνει; ρώτησε το Αρκουδάκι. Μη στενοχωριέσαι, χιονάνθρωπε, θα μείνω εγώ για να παίζουμε. Τι να παίζουμε, όμως;

Έπαιξαν χιονοπόλεμο...

...όστερα ο Φλάφι τού έδειξε πώς να κάνει τούμπες.

Και μετά του διηγήθηκε ιστορίες ώσπου σκοτείνια κι άρχισε να χιονίζει.

Σε λίγο κάτω στην κοιλάδα άναψαν τα πρώτα φώτα.

—Πρέπει να φύγω, τώρα, είπε ο Φλάφι.
Καληνύχτα, χιονάνθρωπε. Τα λέμε αύριο!

Την άλλη μέρα, το χιόνι που είχε πέσει τη νύχτα ήταν ακόμη μαλακό.

—Περιμένετε κι εμένα! φώναξε ο Φλάφι στους φίλους του που ανέβαιναν στο λόφο.

Όταν έφτασαν στο χιονάνθρωπο, εκείνος φαινόταν άρρωστος και θλιμμένος.

—Δεν το πιστεύω, ψιθύρισε ο Φλάφι. Μα τι συμβαίνει;

—Είναι παγωμένος, είπε το Αρκουδάκι. Χρειάζεται ένα σκουφί!

—Εγώ μπορώ να φέρω ένα κασκόλ! τους είπε η Αλεπουδίτσα.

Κι έφυγαν τρέχοντας για να βρουν κάτι ζεστό για το φίλο τους.

—Αυτά θα τον ζεστάνουν! είπε το Αρκουδάκι
καθώς του έβαζαν το σκουφί και το κασκόλ.

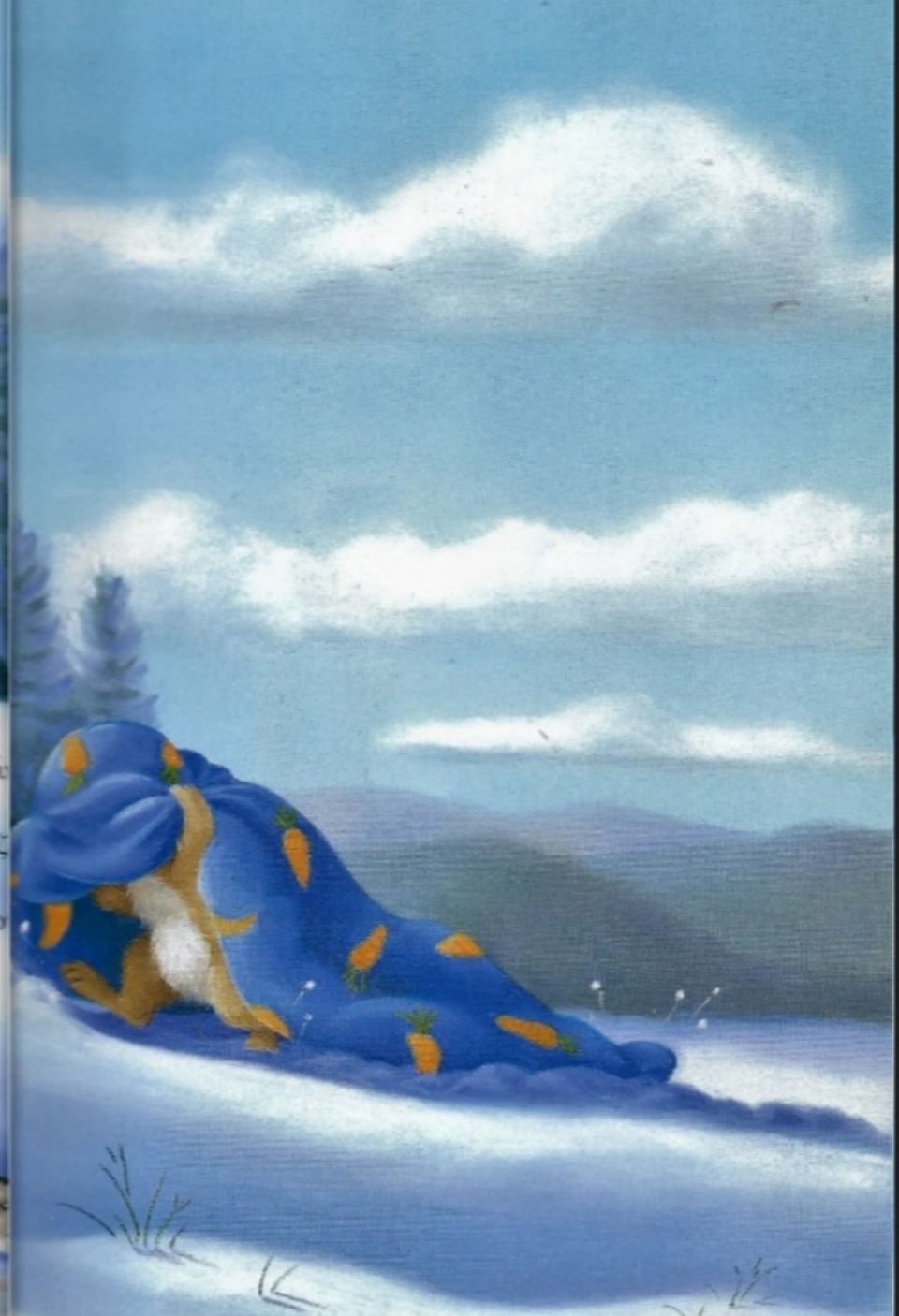

—Μα πού είναι ο Φλάφι; ρώτησε η
Αλεπουδίτσα, όταν τέλειωσαν με το
χιονάνθρωπο.

—Δεν έχω ιδέα, απάντησε το Αρκουδάκι.
Αλλά δεξ εκείνο το παράξενο πράγμα
που ανεβαίνει στο λόφο!

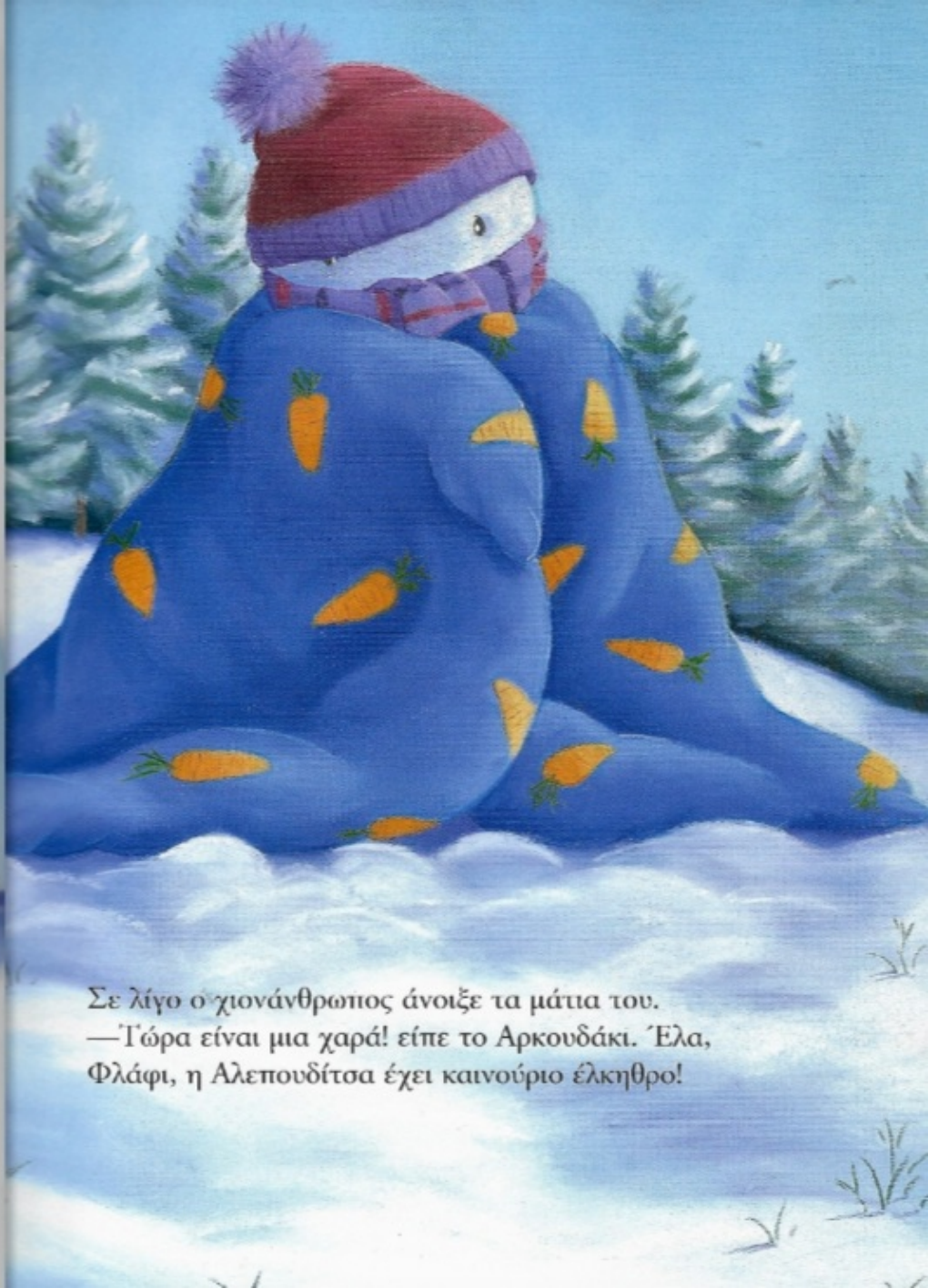

—Τι μπορεί να είναι; αναρωτήθηκε η Αλεπού
και κρύφτηκε πίσω από το Αρκουδάκι.
Το παράξενο χνουδωτό πράγμα τούς πλησίαζε.
Και ξαφνικά το Αρκουδάκι άρχισε να γελάει.
—Είναι ο Φλάφι! φώναξε. Φέρνει μια κουβέρτα
Σιάσου, Φλάφι, ερχόμαστε να βοηθήσουμε!

Έτσι λοιπόν οι τρεις φίλοι τύλιξαν με την κουβέρτα
το χιονάνθρωπο για να μην κρυώνει...

Σε λίγο ο χιονάνθρωπος άνοιξε τα μάτια του.
—Τώρα είναι μια χαρά! είπε το Αρκουδάκι. Έλα,
Φλάφι, η Αλεπουδίτσα έχει καινούριο έλκηθρο!

Κατέβηκαν με μεγάλη ταχύτητα
το λόφο...

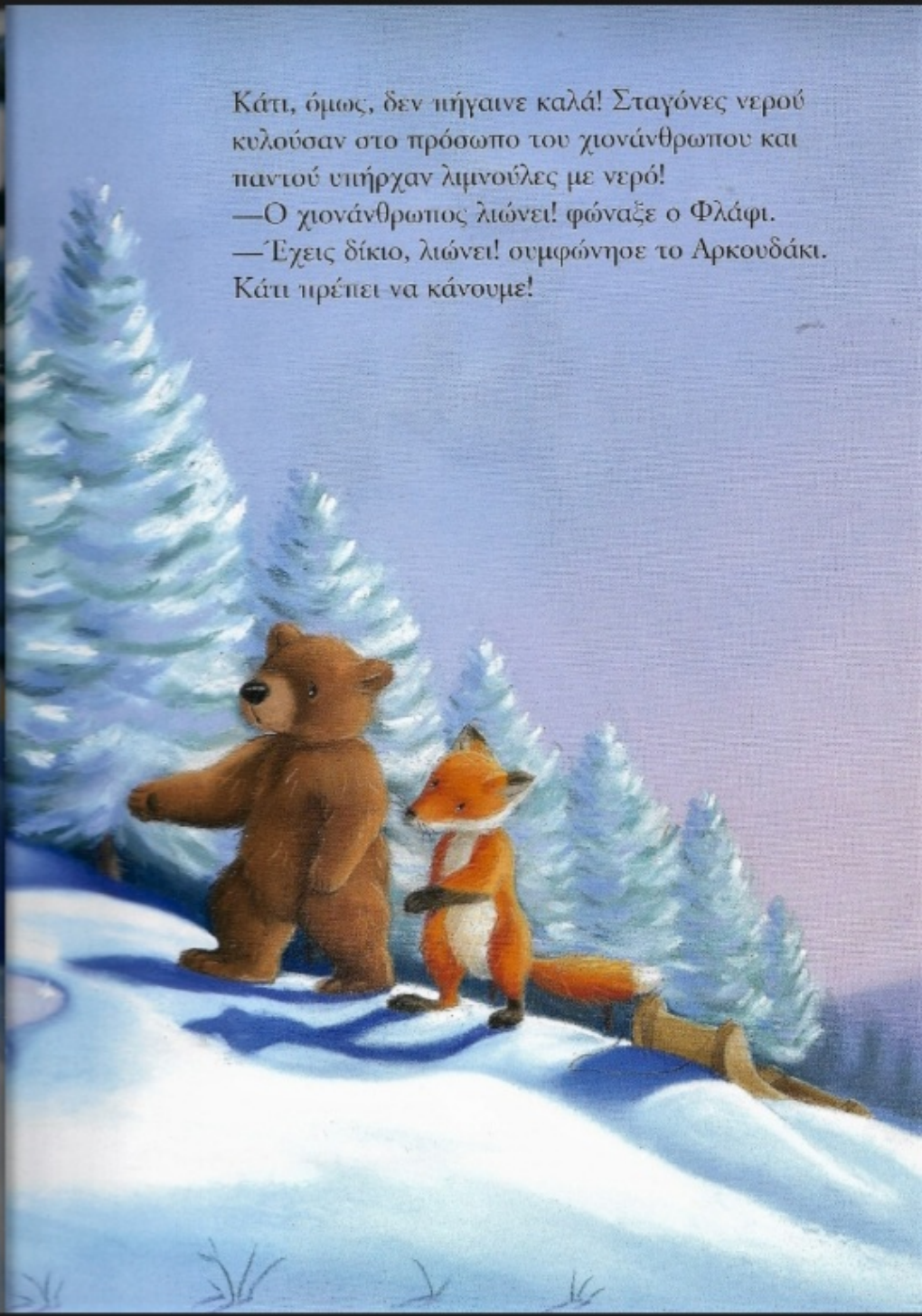
Ήπαιζαν χιονοπόλεμο κι
έκαναν τρέλες στα χιόνια.
Ο Φλάφι, όμως, κουράστηκε
και πήγε και ξάπλωσε
στο έλικθρο.

—Με την ησυχία σου, Φλάφι.
Θα σε πάμε στο χιονάνθρωπο!
είπε το Αρκουδάκι.

Κάτι, όμως, δεν πήγαινε καλά! Σταγόνες νερού
κυλούσαν στο πρόσωπο του χιονάνθρωπου και
παντού υπήρχαν λιμιούλες με νερό!
—Ο χιονάνθρωπος λιώνει! φώναξε ο Φλάφι.
—Έχεις δίκιο, λιώνει! συμφώνησε το Αρκουδάκι.
Κάτι πρέπει να κάνουμε!

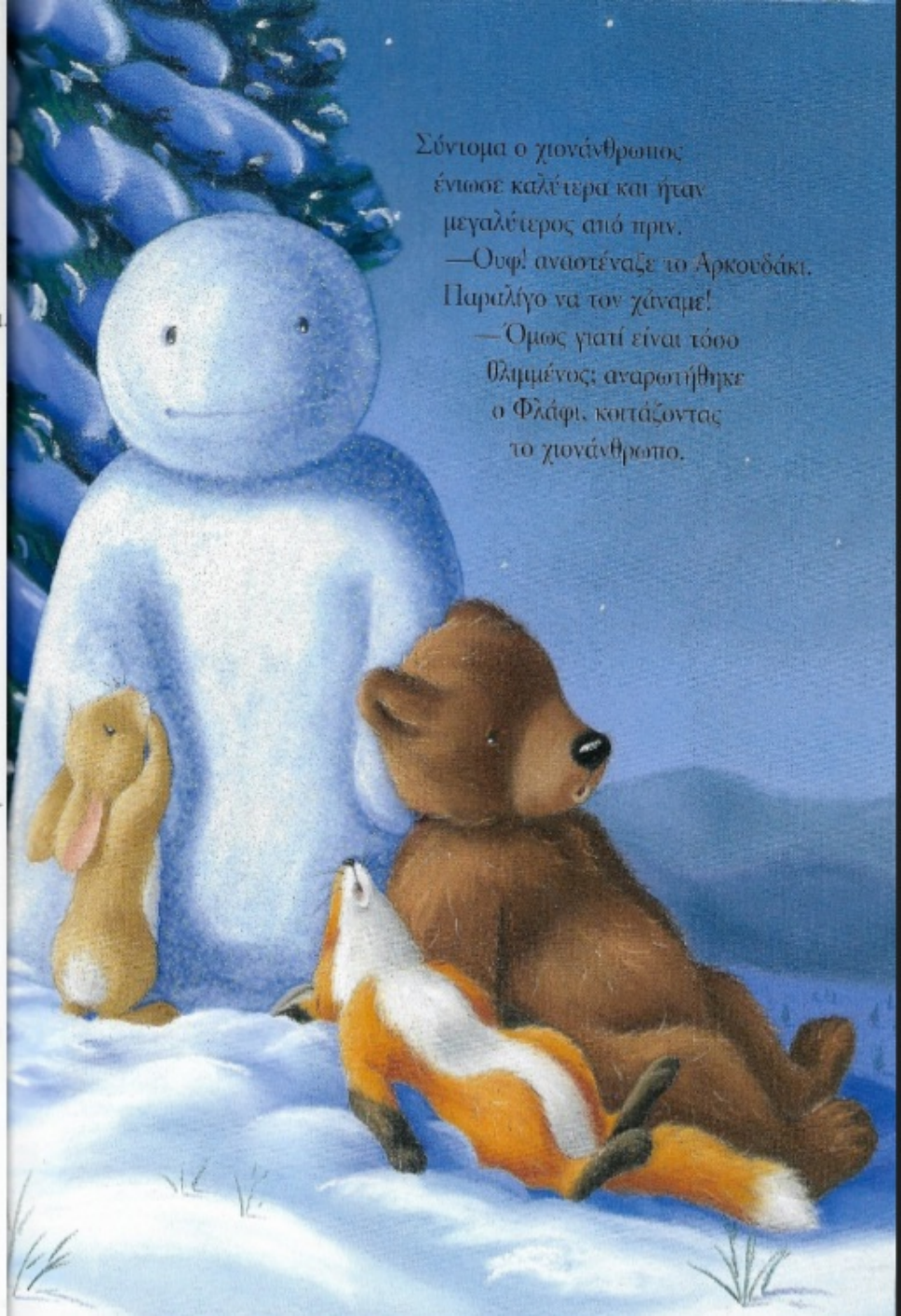

Του έβγαλαν αμέσως την
κουβέρτα, το σκουφί
και το κασκόλ.

—Μη στενοχωριέσαι,
χιονάνθρωπε, τον
καθησύχασε ο Φλάφι.
Θα σε σώσουμε!

—Χιόνι, φέρτε χιόνι, πολύ χιόνι!
φώναξε το Αρκουδάκι.
Κι όλοι μαζί έβαζαν χιόνι
στο χιονάνθρωπο για
να τον σώσουν.

Σύντομα ο χιονάνθρωπος
ένιωσε καλύτερα και ήταν
μεγαλύτερος από πριν.

—Ουφ! αναστέναξε το Αρκουδάκι.

Παρά λίγο να τον χάναμε!

—Ομως γιατί είναι τόσο
θλιμμένος; αναρωτήθηκε
ο Φλάφι, κοιτάζοντας
το χιονάνθρωπο.

Τότε ο Φλάφι απλώσε τα χέρια του κι αγκάλιασε
το χιονάνθρωπο.

—Τι συμβαίνει, χιονάνθρωπε; ρώτησε ευγενικά.

Μην είσαι λησχημένος, σε παρακαλώ.

—Δες! έκανε η Αλεπούδισα. Κάτι γίνεται...

—Χαμογιλάει! φώναζε ξαφνικά το Αρκουδάκι.
—Ο Φλάφι τα κατάρφερε! είπε η Αλεπουδίτσα.
—Ο χιονάνθρωπος δεν ήταν ληημένος επειδή
κρύωνε, είπε ο Φλάφι. Η καρδιά του κρύωσε,
που τον αφήσαμε μοναχό του, τον καημένο.
Μια αγκαλιά ήθελε!
Και τότε, το χιμόγελο του χιονάνθρωπου έγινε
ακόμη μεγαλύτερο. Έλαμπε ολόκληρος από
ευτυχία!

Θυμάμαι και απαντώ:

Πρωταγωνιστές του παραμυθιού:

Τι παιχνίδι έπαιξε μαζί του το λαγουδάκι;

Τι του φόρεσαν για να μη κρυώνει;

Με τι τον σκέπασαν;

Τι χρώματα είχε;

Πως αισθανόταν ο χιονάνθρωπος;

Πως χαμογέλασε στο τέλος;

Ποιος ήταν ο τίτλος του παραμυθιού; Ο **ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΤΟΣ** Ή **ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΣ** ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΜΟΝΑΞΙΑ

Κυκλώνεις τις χιονόμπαλες που κρύβουν αυτή τη λέξη και βρίσκεις τρόπους να τις εξαφανίσεις.

Μια αγκαλιά στον χιονάνθρωπο που κοιτά.

(το παιδί περιγράφει στο παιδί που επιλέγει έναν χιονάνθρωπο.

Το δεύτερο το κυκλώνει για να «χαρίσουν» μια αγκαλιά μαζί στον χιονάνθρωπο)

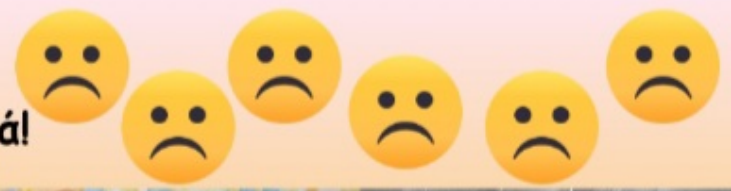

Γράφω τον σωστό αριθμό δίπλα στην εικόνα.

Λύπη ή χαρά
σε μια πινακοθήκη παλιά!

Διαλέγεις έναν μικρό κύκλο και έναν μεγάλο. Φτιάχνεις τον δικό σου χιονάνθρωπο.
Αν ο χιονάνθρωπος σου γελάει στη κοιλιά του θα γράψεις ή θα ζωγραφίσεις κάτι που
σου δίνει χαρά. Το αντίστοιχο, αν το στόμα του είναι λυπημένο.

